

Arrest

nr. 162 621 van 23 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 15 februari 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2016.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt inzake S.H. (verder: verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom-zigeuner uit Resnik, gemeente Vucitrn (Kosovo), en heeft u de Kosovaarse en de Servische nationaliteit. In 1992 trok u naar Duitsland om er uw zus te bezoeken. U bleef er acht à negen maanden. U wilde via Italië terug naar Kosovo, maar aangezien u in Italië werk vond bleef u in Italië. In 1993 kreeg u er een verblijfsvergunning. Enige tijd later vervoegden uw echtgenote S.N. (O.V. X) en uw kinderen u in Italië. Vanuit Italië keerde u af en toe naar Servië terug. Omdat op 22 december 2006 de verblijfsvergunning van uw echtgenote verliep en omdat uw echtgenote geen werk had in Italië, besloot ze met de kinderen naar België te komen. Op 21 juni 2007 vroeg ze hier voor het eerst asiel aan. Aangezien u nog werkte in Italië, bleef u daar achter.

Uw verblijfsvergunning verliep op 22 december 2006. U vroeg een verlenging aan, maar moest hiervoor wachten. U meldde zich nadien echter niet bij de Italiaanse migratiediensten, waardoor u de verlenging,

die u nochtans op 6 oktober 2008 mocht afhalen, niet kreeg. U meldde zich niet bij de Italiaanse migratiediensten omdat u op 4 september 2008 uw echtgenote en kinderen in België wou vervoegen. U werd onderweg door de Duitse autoriteiten gevat en uiteindelijk gerepatriëerd naar Servië, waar u op verschillende plaatsen, zoals Novi Sad, Nis, Belgrado en Subotica, ging wonen. U ging in die periode niet meer naar Kosovo terug omdat dat niet mag van de etnische Albanezen. Omdat u alleen in Servië was en omdat uw gezin in België was, verliet u Servië uiteindelijk op 18 september 2009 richting België, waar u op 21 september 2009 asiel vroeg. Intussen nam het Commissariaat-generaal (CGVS) op 13 februari 2008 inzake de eerste asielaanvraag van uw echtgenote een beslissing tot weigering van het vluchtelingenstatuut en weigering van het subsidiaire beschermingsstatuut. Op 29 mei 2008 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal. Uw echtgenote vroeg daarop, met name op 10 oktober 2008 en 24 juli 2009, een tweede en derde maal asiel aan, maar deze aanvragen werden niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 14 oktober 2009 diende zij, enkele weken na uw eerste asielaanvraag, opnieuw een asielaanvraag in. U stelde in het kader van uw eerste asielaanvraag niet naar Kosovo terug te kunnen omdat u daar geen familie, vrienden of burens heeft. U wist niet of u er nog een huis had. U meende dat er geen Roma in Kosovo meer zijn en vreesde er niet te kunnen blijven leven omdat noch de Albanezen, noch de Serviërs van Roma houden. Op 3 augustus 2010 weigerde het Commissariaat-generaal u en uw echtgenote de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen in hoofdzaak ten gevolge van de sterk gewijzigde veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo. Verder werd opgemerkt dat RAE in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht kunnen indienen bij de politie. Voor wat betreft de integratie van de RAE werd opgemerkt dat er stappen werden gezet ter verbetering. Aangaande het feit dat u geen familie, vrienden of burens meer heeft en omdat u niet weet of u daar nog een huis heeft, werd opgemerkt dat dit motieven van louter persoonlijke en socio-economische aard zijn die op zich niet volstaan om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Aangezien u tevens over de Servische nationaliteit beschikt werd toen volledigheidshalve opgemerkt dat de algemene situatie voor de Roma in Servië op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is al evenmin van die aard dat er sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Wat betreft het feit dat u Servië had verlaten omdat u er alleen was en omdat uw gezin in België verbleef, werd opgemerkt dat dergelijk motief van louter persoonlijke en familiale aard is en geenszins onder de criteria van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen van subsidiaire bescherming valt. Uw beroep tegen deze beslissing werd op 29 november 2010 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. Op 29 januari 2016 vroeg u samen met uw echtgenote opnieuw asiel aan. U stelde niet naar Kosovo, dat u verlaten had ten gevolge van de oorlog waarbij Roma slecht behandeld werden, terug te kunnen omdat u er geen familie heeft en omdat u vreest dat uw leven er in gevaar zal zijn.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen neemt de commissaris-generaal het asielerzoek niet in overweging.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofdzaak ten gevolge van de sterk gewijzigde veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo. Verder werd opgemerkt dat RAE in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht kunnen indienen bij de politie. Voor wat betreft de integratie van de RAE werd opgemerkt dat er stappen werden gezet ter verbetering. Aangaande het feit dat u geen familie, vrienden of burens meer heeft en niet weet of u daar nog een huis heeft, werd opgemerkt dat dit motieven van louter persoonlijke en socio-economische aard zijn die op zich niet volstaan om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Aangezien u tevens over de Servische nationaliteit beschikt werd toen volledigheidshalve opgemerkt dat de algemene situatie voor de Roma in Servië op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is al evenmin van

die aard dat er sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Wat betreft het feit dat u Servië had verlaten omdat u er alleen was en omdat uw gezin in België verbleef, werd opgemerkt dat dergelijk motief van louter persoonlijke en familiale aard is en geenszins onder de criteria van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen van subsidiaire bescherming valt.

U brengt in het kader van uw huidige asielaanvraag geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de toenmalige appreciatie. U stelt niet naar Kosovo, dat u verlaten heeft ten gevolge van de oorlog, terug te kunnen omdat u er niemand meer heeft en omdat uw leven er in gevaar zal zijn. Anno 2016 dient evenwel opnieuw gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Uit een doorgedreven en continue opvolging van de situatie ter plaatse is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder de KP (Kosovo Police) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen en in vertrouwen klacht neerleggen bij de politie. Voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, worden de wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging gegarandeerd. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Uit de informatie blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2016 op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de politie over het algemeen goed is. Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Verder hebben etnische minderheden net als elke burger in Kosovo toegang tot rechtbanken en advocaten en, in gevallen die door de wet zijn voorgeschreven, wordt rechtshulp automatisch toegekend. Tot slot dient gewezen te worden op de mogelijkheden die elke burger in Kosovo heeft om klacht in te dienen in geval van een ongeoorloofd politieoptreden. Dit kan bij de Kosovaarse politie, het politie-inspectoraat van Kosovo, de ombudsman en de OSCE. Dergelijke klachten hebben reeds geleid arrestaties, schorsingen en overplaatsingen. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Informatie van het Commissariaat-generaal toont aan dat heel wat RAE in Kosovo zich in een moeilijke socioeconomische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden, ... spelen evenzeer een rol).

Mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Kosovaarse context kunnen in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in

vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Kosovo hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Kosovaarse autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft het feit dat u er geen familie meer wonen heeft, dient vastgesteld te worden dat dergelijk motief op zich geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet.

Volledigheidshalve kan voor wat betreft het feit dat u eveneens Servisch staatsburger bent opgemerkt worden dat uit voorgaande vaststellingen blijkt dat u als Kosovaars staatsburger over een veilig vestigingsalternatief beschikt in Kosovo.

De informatie waarop het CGVS zich beroept, werd in kopie als bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat in het kader van de verblijfsprocedures waarvoor de Dienst Vreemdelingenzaken verantwoordelijk is, uw andere verblijfsprocedures werden afgewezen en dat er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering."

1.2. Inzake S.N. (verder: verzoekster) luidt de bestreden beslissing als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom-zigeunerin uit Vucitrn, Kosovo. U heeft de Kosovaarse nationaliteit. U vroeg voor het eerst asiel in België op 21 juni 2007. In het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde u in 1999 Resnik (gemeente Vucitrn; Kosovo) verlaten te hebben, richting Plementin (gemeente Obiliq, Kosovo) waar u tot uw vertrek naar België in 2007 zou hebben verbleven. Bij uw vertrek naar België zou u uw echtgenoot, S.H. (O.V. 6.492.316), uit het oog verloren hebben en sindsdien zou u geen contact meer gehad hebben met hem. Op 13 februari 2008 weigerde het Commissariaat-generaal (CGVS) u het vluchtelingenstatuut en het subsidiair beschermingsstatuut toe te kennen. U ging in beroep tegen deze weigeringsbeslissing, maar op 29 mei 2008 besloot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen eveneens tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Uw tweede en derde asielaanvraag d.d. 10 oktober 2008 en 24 juli 2009 werden respectievelijk op 5 november 2008 en 11 september 2009 niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 14 oktober 2009 vroeg u voor de vierde keer asiel in België. Uw echtgenoot had reeds op 21 september 2009 asiel gevraagd in België. Sinds uw eerste asielaanvraag heeft u België niet verlaten. In het kader van uw vierde asielaanvraag gaf u toe in 1995 van Kosovo naar Italië te zijn gegaan om er uw echtgenoot, die reeds enkele jaren eerder Kosovo verlaten had omdat er geen werk was, te vervoegen. Net als uw echtgenoot kreeg u een verblijfsvergunning in Italië. Vanuit Italië trok u meermaals naar Servië om er op familiebezoek te gaan. Twee keer wou u verder reizen naar Kosovo, maar familie in Servië zei u dat u geen familie in Kosovo meer zou vinden en dat het moeilijk leven is in Kosovo. Op 22 december 2006 verliep uw Italiaanse verblijfsvergunning. U vroeg een verlenging aan, maar kreeg te horen dat u zonder werk geen verblijfsvergunning meer kreeg. Omdat u geen geldige verblijfspapieren meer had en omdat u geen elektriciteit en water had, vertrok u met enkele van uw kinderen naar België. Uw echtgenoot bleef toen in Italië in de hoop er alsnog nieuwe documenten te verkrijgen. U vroeg voor de vierde keer asiel aan omdat u een goed en comfortabel leven wil leiden en opdat uw kinderen naar school kunnen gaan en werken. Op 3 augustus 2010 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing in hoofdzaak ten gevolge van de sterk gewijzigde veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo. Verder werd opgemerkt dat RAE in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht kunnen indienen bij de politie. Voor wat betreft de integratie van de RAE werd opgemerkt dat er stappen werden gezet ter verbetering. Aangaande het feit dat u in Kosovo niemand meer heeft, dat er geen werk was in Kosovo toen uw man in 1992 naar Italië trok en dat u een goed leven in België wilt waarbij uw kinderen naar school kunnen gaan en kunnen werken, werd opgemerkt dat dit motieven van louter persoonlijke en socio-economische aard zijn die op zich niet volstaan om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw beroep tegen deze beslissing werd op 29 november 2010 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. Op 29 januari 2016 vroeg u samen met uw echtgenoot opnieuw asiel in België. U stelt niet naar Kosovo, dat u verlaten heeft ten gevolge van de oorlog, terug te kunnen vanwege de Albanen. U werpt tot slot op ziek te zijn.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofdzaak ten gevolge van de sterk gewijzigde veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo. Verder werd opgemerkt dat RAE in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht kunnen indienen bij de politie. Voor wat betreft de integratie van de RAE werd opgemerkt dat er stappen werden gezet ter verbetering.

Aangaande het feit dat u in Kosovo niemand meer heeft, dat er geen werk was in Kosovo toen uw man in 1992 naar Italië trok en dat u een goed leven in België wilt waarbij uw kinderen naar school kunnen gaan en kunnen werken, werd opgemerkt dat dit motieven van louter persoonlijke en socio-economische aard zijn die op zich niet volstaan om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van

de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U brengt in het kader van uw huidige asielaanvraag geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de toenmalige appreciatie. U stelt niet naar Kosovo, dat u verlaten heeft ten gevolge van de oorlog, terug te kunnen uit schrik voor Albanen. Anno 2016 dient evenwel opnieuw gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Uit een doorgedreven en continue opvolging van de situatie ter plaatse is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder de KP (Kosovo Police) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen en in vertrouwen klacht neerleggen bij de politie. Voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, worden de wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging gegarandeerd. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Uit de informatie blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2016 op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de politie over het algemeen goed is. Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Verder hebben etnische minderheden net als elke burger in Kosovo toegang tot rechtbanken en advocaten en, in gevallen die door de wet zijn voorgeschreven, wordt rechtshulp automatisch toegekend. Tot slot dient gewezen te worden op de mogelijkheden die elke burger in Kosovo heeft om klacht in te dienen in geval van een ongeoorloofd politieoptreden. Dit kan bij de Kosovaarse politie, het politie-inspectoraat van Kosovo, de ombudsman en de OSCE. Dergelijke klachten hebben reeds geleid arrestaties, schorsingen en overplaatsingen. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Informatie van het Commissariaat-generaal toont aan dat heel wat RAE in Kosovo zich in een moeilijke socioeconomische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden, ... spelen evenzeer een rol).

Mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Kosovaarse context kunnen in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen.

Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten

worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Kosovo hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Kosovaarse autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft uw gezondheidsproblemen dient vastgesteld te worden dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet.

De informatie waarop het CGVS zich beroept, werd in kopie als bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

Gelet op voorgaande brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn vorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat in het kader van de verblijfsprocedures waarvoor de Dienst Vreemdelingenzaken verantwoordelijk is, uw andere verblijfsprocedures werden afgewezen en dat er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing geen schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering en het minstens een tweede beslissing tot niet-inoverwegingneming betreft.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekers voeren het volgende aan:

- zij kunnen niet naar Kosovo terug omdat al hun kinderen en familie in België zijn; er was nog één zoon in Kosovo maar deze heeft zelfmoord gepleegd;

- het feit dat ze zonder problemen klacht kunnen neerleggen zal niet helpen om toegelaten te worden tot de gezondheidssector;
- verzoekers stellen dat zij door een samenloop van omstandigheden niet terug kunnen.

2.1.2. Verzoekers voeren in een eerste middel de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet, schending van de wet van 29 juli 1991 inzake de motiveringsverplichting, schending van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

De schending van artikel 3 EVRM wordt aangevoerd:

- verzoekster lijdt aan hepatitis C en diabetes type 2 en zij moet consequent en onafgebroken behandeld worden;
- door de discriminatie in het land van herkomst zal zij niet de noodzakelijke behandeling krijgen;
- de algemene medische situatie is ontoereikend;
- de behandeling van verzoekster dient gegarandeerd te worden hetgeen actueel niet kan;

De schending van artikel 8 EVRM wordt aangevoerd:

- het CGVS heeft geen rekening gehouden met het feit dat alle familieleden van verzoekers in België verblijven;
- de zoon die nog in Kosovo verbleef pleegde zelfmoord omwille van diens uitzichtloze toestand.

Het zorgvuldigheidsbeginsel wordt geschonden omdat geen rekening wordt gehouden met de medische situatie van verzoekster die verzorging nodig heeft.

Indien de beslissingen niet geschorst of nietig verklaard worden, zal dit enorme problemen teweeg brengen.

2.2.1. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsoverend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen.

De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene

situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.2.2.1 Verzoekers, overeenkomstig artikel 14 PR RvV ter terechtzitting ondervraagd, verklaren dat onderhavige asielaanvraag werd ingediend ingevolge de gezondheidstoestand van verzoekster. Verzoekers voeren aan dat zij daarenboven geen familie meer hebben in Kosovo.

2.2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (*cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>*).

2.2.2.3. De bestreden beslissing stelde inzake verzoeksters gezondheidssituatie: *“Wat betreft uw gezondheidsproblemen dient vastgesteld te worden dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet.”* Verzoekster verbindt haar gezondheidsproblemen (hepatitis C en diabetes type 2) met de discriminatie die zij als Rom-zigeuner zou ondervinden. Ze slaagt er evenwel niet in om aan te tonen dat de discriminatie die aanwezig zou zijn ten aanzien van Rom-zigeuners zo zwaarwichtig is dat deze zou leiden tot een mensenwaardige behandeling in vluchtelingenrechtelijke zin. Verzoekster heeft de Kosovaarse nationaliteit. Uit de informatie die werd toegevoegd aan het verzoekschrift kan geenszins worden afgeleid dat ze omwille het feit dat ze Rom-zigeuner is niet zal toegelaten worden tot de gezondheidssector. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat ze een vluchtenrechtelijke vrees heeft omwille van haar gezondheidsproblemen. De omstandigheid dat ze in Kosovo geen familie meer zou hebben doet hieraan geen afbreuk; overigens dient te worden opgemerkt dat verzoeker bijstand kan verlenen aan verzoekster zodat zij weldegelijk familiale steun zal hebben.

2.2.2.4. Verzoeker brengt geen concreet argument aan ten aanzien van de bestreden beslissing die ten aanzien van hem werd genomen. Ten overvloede blijkt dat verzoeker niet alleen over de Kosovaarse nationaliteit beschikt maar ook over de Servische; ten aanzien van deze laatste laat hij geen vrees gelden.

2.2.2.5. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen doet in het kader van onderhavig beroep geen uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolging. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoekers al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. De schending van artikel 8 van het EVRM wordt derhalve niet dienstig aangevoerd.

2.2.2.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekster de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft verzoeksters asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Verweerder heeft verzoeksters gezondheidstoestand niet uit het oog verloren bij het nemen van de bestreden beslissing. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.2.2.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

2.2.3. Verder wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld als volgt:

“Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het Commissariaat-generaal er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat alle verblijfsprocedures waarvoor de Dienst Vreemdelingenzaken verantwoordelijk is werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.”

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS